
Jesenji izveštaj 2011.

Dragi prijatelji životinja,

poslednjih 25 je bilo izuzetno intezivno: svaki dan ogroman program i jedva da je bilo pauze za odmor. Ovog leta mi je sve izgledalo još dinamičnije. Naše aktivnosti se dešavaju paralelno po celoj zemlji, tako da se često smenjuju loše i dobre vesti. Često se priča o našem azilu za pse. Pri tom puno ljudi nije svesno da naš azil koji nije samo azil za pse nego za sve vrste životinja čini samo mali deo našeg rada. Zbog toga bih želela da vas u ovom izveštaju povedem na putovanje do nekih naših mesta aktivnosti.

Počinjemo na severu u Adi, malom gradu, čiji zoološki vrt već dugo nas zaokuplja. Držanje većine životinja je bilo katastrofalno. S obzirom na to da se već godinama pričalo da bi zoološki vrt morao da se preuredi, sveo se na pomoć u hrani. Prošle jeseni se činilo da je siguran kraj zoološkog vrta (pogledati Božićni izveštaj 2010). A narednog proleća se sve ponovo činilo potpuno drugačije. Planirani sportski centar je napravljen pored zoološkog vrta. Zoološki vrt je morao da se odrekne nešto zemlje, ali zajedno sa sportskim centrom i bazenom zvanično pripada zoni za slobodne aktivnosti

grada, koji sa svoje strane preuzima deo materijalnih troškova za izgradnju prostora za držanje životinja.

Ulaz zoološkog vrta u Adi.

Pored male grupe nekadašnjih osnivača zoovrta gospođa Ljiljana, predsednica lokalnog ekološkog udruženja, veoma aktivna žena, preuzela je sudbinu zoološkog vrta. Saradnja sa njom je vrlo konstruktivna i najbolja do sada. Tako smo ovog leta ujedinjenim snagama pretvorili zoološki vrt od užasnog mesta gde su životinje dolazile da umru ili da izdržavaju tužan život, u čist park pogodan za životinje. Još uvek nemaju sve životinje željene velike smeštaje. Ali pokušavamo još pre zime da sagradimo tri dodatna prostora.

Dve
novoizgrađene
volijere i nove
klupe za nastavu
školskih
odeljenja.

Oko 20 km istočno od Ade, blizu rumunskoj granici, leži Kikinda, takođe mali grad. Početkom godine je tamo otvoren novi državni azil, koji dobro funkcioniše i koji se vodi sa puno energije i dobre volje. Posebno me raduje da odgovorni ljudi očigledno hoće da rade dobro, ne samo na organizatorskom nivou, već – što je ovde izuzetak – misle i na dobrobit životinja. Tako su nas zamolili za savet kod pravljenja velikog terena u otvorenom prostoru za pse. Isti dan sam posetila i lokalno društvo za zaštitu životinja, koje je jedva aktivno. Konačno sam se srela sa lokalnim veterinarom, koji bi se rado priključio našem programu kastracije. Nažalost, u ovom trenutku ne možemo da se dalje protegnemo iz finansijskih razloga. Šteta!

Jedna užasna vest je stigla do mene za vreme pisanja ovog izveštaja iz **Stajićeva**, gde smo pre 7 godina medveda Miću oslobodili iz njegovog kaveza 2x3m i preselili ga u veliki prostor. Novi kavez je bio izgrađen oko nekadašnjeg kaveza, koji je služio sada kao kanal. Tako je Mića i 7. septembra bio zatvoren sa hranom u ovaj kanal, gde je trebalo da čeka dok čuvarica ne počisti travu u velikom prostoru. Vrata između kanala i velikog prostora se očigledno već mesecima nisu dobro zatvarala. Ali se u vezi sa tim ništa nije preduzelo. U svakom slučaju je Mićo mogao da otvori vrata, napao je ženu i ubio je. Kada je policija stigla, Mićo se već bio povukao u mali kavez, gde je odmah bio upucan. Svi smo duboko pogođeni što se zbog ljudskog nemara tako nešto moglo dogoditi i što je Mićo, medved, morao da za to plati svojim životom.

I to nije bilo sve! Ovog leta je naime i drugi medved, kojeg smo mi oslobodili, ubijen: Balu, mešanac belog medveda i velika zvezda zoološkog vrta u **Kolutu**. I za njega, njegovu partnerku Jasnu kao i oba mrka medveda

Arka i Akiru, sagradili smo svojevremeno veliki prostor. Balua je najpre upucao u glavu nepoznati počinilac i, jer je on to preživeo, još ga je i otrovao! Ne mogu se naći reči za ovaj čin, osim da je to Srbija i da se ovde još uvek često dešavaju takve stvari.

Jasna se kupa.

Arko i Akira.

Miki sa Arkom.

Poniji su u Kolutu.

Ostale životinje u Kolutu su dobro. One ili žive potpuno slobodno ili u ogromnim ograđenim prostorima. Ali upravo zato što je površina tako velika, teško je sve nadgledati. S obzirom na to da Miki, vlasnik zoološkog vrta, ima sa svim svojim životinjama prisan odnos, ovaj užasan događaj je pre svega bio namenjen da pogodi njega...

I u Bečeju je stavljen otrov i to u našem tamošnjem partnerskom azilu. Nije, nažalost, prvi put da susedi truju pse. Ovog jula je devetoro pasa ujutru pronađeno kako ukočeni leže na tlu. Kakve su muke morali da dožive! Kada smo protestovali protiv toga, desilo se kao i obično ništa. Policija je pisala zapisnik a ostali nadležni organi nisu bili zainteresovani da nastave istragu. Kao uvek ništa neće biti od toga ali mi znamo ko je počinio to krivično delo, tako da smo mi zaštitnici životinja ponovo naišli na zatvorena vrata. Nekad je to stvarno za očajavanje.

Otrovani psi u Bečeju.

Malo svetlo u ovom odnosu je mlada profesorka prava Nadežda iz **Novog Sada**. Zajedno sa svojim studentima, pomaže gde je potrebno da se pritisnu nadležni i pre svega da iznese pred sud pojedinačne slučajeve mučenja životinja (kao na primer u Bečeju).

Inače je grad Novi Sad za nas oduvek težak deo. Tamo kastriramo oko 150 pasa mesečno. Kod nadležnih institucija, uprkos dugogodišnjem trudu, nismo mogli ništa da postignemo. S toga me naravno još više raduje da grad sada već nedelju dana nudi besplatnu kastraciju i da je konačno shvatio da kod borbe protiv problema litalica glavni fokus mora da bude usmeren na privatna domaćinstva gde se rađa puno životinja, koje se kasnije izbacuje na ulicu.

Dobrih vesti ima i iz **Sremskih Karlovaca**, mesta južno od Novog Sada. Još do pre godinu dana tamo je postojao ubica pasa, koji je izvlačio pse čak iz dvorišta i hvatao ih na ulici da bi ih lično ubio ili predao u šinteraj u Novi Sad. U međuvremenu je jedno malo, veoma aktivno udruženje za zaštitu životinja, to zaustavilo i umesto toga napravilo mali centar za životinje gde ljudi dolaze sa svojim životinjama po savet i sterilizaciju.

Hektor je došao kod nas iz Sremskih Karlovaca.

Zrenjanin odavno pripada našim stalnim temama. Postoji i pozitivno i negativno za izveštavanje.

Dobra je odluka grada da zajedno sa nam počne akciju za čipovanje, vakcinisanje i, kada je moguće, i kastriranje. Troškove za to snose po pola grad i naše udruženje. U međuvremenu je od procenjenih 20'000 pasa, 11'591 životinja čipovano, što smatram velikim uspehom. Uz to je grad dobio na poklon, posle dugih odlaganja, od Ministarstva 1500 čipova, tako da su sredstva za naredne pse oslobođena. Nažalost pojedinačnoj životinji takve akcije još uvek malo pomažu.

S obzirom na to da je grad beznadežno preplavljen velikim brojem životinja, pokušava se sve moguće, kao na primer metoda CNR (catch, neuter, release = hvatanje, kastracija, puštanje) koju propagira WSPA. Tako se kastrirani, vakcinisani i čipovani psi ponovo vraćaju na ulicu da bi se stalno prepunjeni gradski azil rasteretio. Uistinu u Zrenjaninu postoji krug aktivista (uglavnom članovi našeg udruženja za zaštitu životinja), koji takve izbačene ulične pse hrane i kontrolišu. Ali je premalo ljudi da bi se cela oblast grada pokrila. Od 30 pasa koje je grad ovog leta vratio na ulice, većina je za kratko vreme nestala ili uginula. Bar smo mogli da sprečimo da se vraćanje na ulicu, kako je bilo prvobitno planirano, dogodi u sred velike vrućine i suše. Ipak, ljudi me izveštavaju da su psi već sada veoma mršavi i da izgledaju loše.

I kod nas u **Đurđevu** su konstantni usponi i padovi. Prošlog leta ja sam se jako ljutila što je, za vreme mog odsustva zbog informativnih večeri u Švajcarskoj, na pse na sred ulica u Đurđevu pucano. Prijavila sam za to odgovornog čoveka, a na leto je došla osveta za moju prijavu. Kao svake godine sam podnela zahtev opštini da se naš salaš izuzme od godišnje akcije zaprašivanja protiv insekata. Do sada se mojoj molbi uglavnom izlazilo u susret. Ali ove godine je avion više od 10 puta na visini od samo 5 metara preleteo naš salaš tako da je otrovna smeša zaista sve poubijala što je u našoj ekozoni letelo i gmizalo.

Naše seoske institucije u sred belog dana u sred sela ubijaju pse, istrebljuju još poslednja stvorenja otrovom i ništa se ne dešava! Ali naša borba se nastavlja...

3. septembra je bio, u međuvremenu već tradicionalan, susret zaštite životinja. Oko 800 ljudi je došlo na salaš da na osnovu predavanja, filmova i diskusija tematizira zapostavljene domaće životinje i patnju mnogih drugih životinja.

		
Abschlusszertifikat		
Universitätskurs		
Tierschutz und Tier-Mensch-Beziehungen		
Familiename Vorname(n), Titel		
Miščević Miroslava		
Gesetzliche Grundlagen		
<ul style="list-style-type: none">- § 3 Z 5 UG, BGBl I 2002/120 idgF iVm d. Richtlinie des Rektorates über die Einrichtung von Universitätskursen (Mtbl. d. Karl-Franzens-Universität Graz, Stück 7b vom 09.01.2007)- Lehrplan des Universitätskurses Tierschutz und Tier-Mensch-Beziehungen (Mtbl. d. Karl-Franzens-Universität Graz, Stück 45b vom 05.08.2009) iVm d. Entscheidung des Studiendirektors über dessen dauerhafte Einrichtung (Mtbl. d. Karl-Franzens-Universität Graz, Stück 40b vom 28.07.2010)		
Gesamtbeurteilung ¹	Abschlussdatum	
bestanden	16.07.2011	
Datum der Ausstellung	Der Studiendirektor	Wissenschaftlicher Leiter des Universitätskurses
18.07.2011	 Ao.Univ.-Prof. Mag. Dr. Martin Polaschek	 Ao.Univ.-Prof. Mag. Dr.theol. Kurt Remele
<small>¹ Gesamtbeurteilung: bestanden, nicht bestanden</small>		

Strana 1 diplome
nastavnika za
zaštitu životinja
univerziteta u Gracu

Došli su veterinari iz cele zemlje, šef ministarstva za veterinarsku medicinu, predsednik veterinarske komore, predstavnici institucija i naravno puno udruženja za zaštitu životinja i ljubitelji životinja. Najvažnije u tome je izmiriti ljude. U Srbiji je naime retko da se mirno diskutuje. Najčešće se svađa. Kod nas nasuprot tome, se najrazličitiji ljudi upoznaju i nastaju nove mreže, što je bitno i za zaštitu životinja.

Ali važni kontakti se ne sklapaju samo u Đurđevu. Zahvaljujući pomoći jedne fondacije moglo je, naime, i ovog leta da više osoba oputuje u Grac da bi se obrazovali za nastavnike za zaštitu životinja i da razmene iskustva sa

istomišljenicima iz različitih zemalja. Raduje nas što ovi ljudi svoje novostečeno znanje prenose i svojim

Module	ECTS ²	Σ KStd. ³
Modul A: Wissensvermittlung	7,5	75
Tierschutz führt zu Menschenschutz	1	10
(Tier)Ethik	0,5	5
Vegetarismus	0,5	5
Neue Formen artgerechter Tierhaltung	0,5	5
Kinder und das Haustier Hund - so kann die Bindung & Begegnung gelingen	0,5	5
Tierversuche	0,5	5
Biologischer Landbau - Zielsetzung, Richtlinien, Auswirkungen	0,5	5
Tier-Mensch-Beziehungen: Rechtslage innerhalb der pädagogischen Tätigkeit	0,5	5
Tierrechtsphilosophie	0,5	5
Tierrechte in der Schule	0,5	5
Ethik, Gesellschaft, Religion	0,5	5
Motivationswissenschaft Braindesign: Beziehungen und Verantwortung sind gesund	0,5	5
Aktuelle Themen zum Tierschutz	0,5	5
Speziesismus in der Sprache	0,5	5
Modul B: Praktische Fertigkeiten	4	39
Exkursion: Tierschutz vor Ort - aus der Praxis für die Praxis	0,5	10
Vortragstechniken	3	28
Lehrauftritt	0,5	1
Gesamt	11,5	114

poljima delovanja (školama, opštinama, itd.) i tako se misao zaštite životinja dalje širi.

Strana 2 diplome nastavnika za zaštitu životinja univerziteta u Gracu

Za kraj bih htela da ispričam još neke novosti iz našeg azila: Umrli su moj verni pas Batica i Lea, stara nemačka ovčarka, koja je imala papire za izlazak iz zemlje, ali za koju nikada nismo pronašli mesto. Tako mi je bilo žao. Bila je mirna i usamljena i nikada nije imala šansu u životu – ni kod nas u sred naše svakodnevne gužve.

Novopridošli u naš azil, pored puno drugih životinja, su Robin, snežno beli mešanac i slepi mačor Randy. O Robinu sam saznala preko telefona. Jedna uzbuđena žena mi je ispričala da je na radiju upozoreno na besnog psa kod Beočina i da su šinteri već na putu da ga uhvate. Ona poznaje psa i hoće da ga spasi. Pposlala sam odmah moje ljude da pokupe psa, pre nego što

šinteri stignu. Robin je došao kod nas polu izgladneo. Njegovo telo se stalno grči, jer je imao pseći virus. Polako se oporavio.

Teško je obeležen i Randy. Jedna žena ga je pronašla sa iskopanim očima i dovela ga kod nas. Kako se to desilo, ne zna niko... Randy je sada kod mladih mačaka. Retko sam viđala mačku tako punu poverenja, dragu i nežnu i molim se da uskoro nađemo lep dom za njega.

Nadam se samo da vas mnogobrojnim informacijama u ovom Izveštaju nisam zbunila. Kada mislim na sve naše zadatke i angažovanja i meni se ponekad skoro zavrti u glavi. Ali je za našu stvar bitno da se ne zavučemo u azil, već da i u javnosti propagiramo da bismo naša ubeđenja približili što većem broju ljudi.

Srdačno vam se zahvaljujem za to što nas pri tom verno i velikodušno podržavate.

Srdačni pozdravi,

M. Brakner

P.S. Jako se radujemo što su naš salaš i okolina proglašeni zonom bez lova.